Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

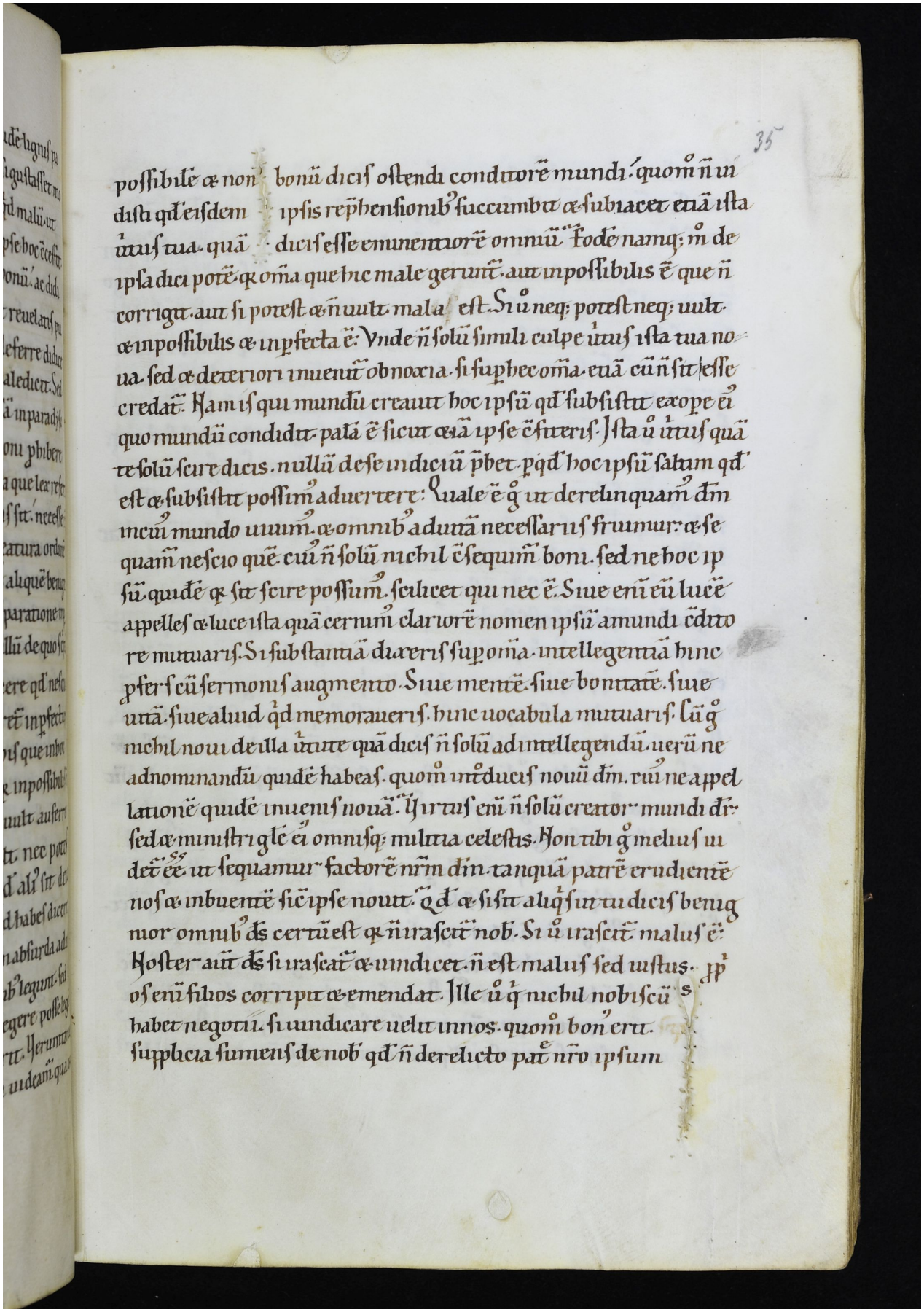

35

possibile ⁊ non bonũ dicis ostendi conditorẽ mundi. quom ñ ui
disti qd eisdem ipsis rep̃hensionib̃ succumbit ⁊ subiacet etiã ista
uitus tua. quã dicis esse emunentiorẽ omniũ. Fodẽ namq; m de
ipsa dici potẽ ⁊ oma que hic male gerunt. aut impossibilis ẽ que ñ
corrigit. aut si potest ⁊ ñ uult mala est. Si ũ neq; potest neq; uult
⁊ impossibilis ⁊ imperfecta ẽ. Vnde ñ solũ simili culpe uitus ista tua no
ua. sed ⁊ deteriori inuenit obnoxia. si sup̃ hec oma etiã eũ ñ sit esse
credat. Nam is qui mundũ creauit hoc ipsũ qd subsistit extopere ei
quo mundũ condidit. palã ẽ sicut etiã ipse ẽ fateris. Ista ũ uitus quã
te solũ scire dicis. nullũ de se indiciũ p̃bet. p̃qd hoc ipsũ satum qd
est ⁊ subsistit possim aduertere: Quale ẽ g̃ ut derelinquam dm
meũ mundo uium. ⁊ omnib̃ aduitã necessariis fruamur. ⁊ se
quam nescio quẽ. cui ñ solũ nichil ẽ sequm bonũ. sed ne hoc ip
sũ quidẽ ⁊ sit scire possum. scilicet qui nec ẽ. Siue enim eũ lucẽ
appelles ⁊ luce ista quã cernum clariorẽ nomen ipsũ amundi ẽdito
re mutuaris. Si substantiã diueris sup̃ oma. intellegentiã hinc
p̃fers cũ sermonis augmento. Siue mentẽ. siue bonitatẽ. siue
uitã. siue aliud q̃d memoraueris. hinc uocabula mutuaris. Cũ g̃
nichil noui de illa uitute quã dicis ñ solũ ad intellegendũ. uerũ ne
ad nominandũ quidẽ habeas. quom inducis nouũ dm. eũ ne appel
lationẽ quidẽ inuenis nouã. Hi uitus enim ñ solũ creator mundi dr
sed ⁊ ministri g̃lẽ ei omnisq; militia celestis. Non tibi g̃ melius u
detur ut sequamur factorẽ nrm dm. tanquã patrẽ erudientẽ
nos ⁊ imbuentẽ sicẽ ipse nouit. q̃d ⁊ si sit aliq̃s ut tu dicis benig
nior omnib̃ ds certũ est ⁊ ñ irascit nob̃. Si ũ irascit malus ẽ.
Noster aut ds si irascat ⁊ uindicet. ñ est malus sed iustus. pp
os enim filios corripit ⁊ emendat. Ille ũ q̃ nichil nobis cũ s
habet negotii. si uindicare uelit in nos. quom boñ erit.
supplicia sumens de nob̃ qd ñ derelicto pat̃ nro ipsum